

Растете въ благодать!

„Но растете въ благодать и въ познанието на Господа нашего и Спаса Христа*).

Растенето е процесъ на развитие. Кое трѣбва да расте? Често казватъ: трѣбва да расте ябълка, дърво, клончета, листа, цвѣтове — трѣбва да растатъ и да се развиватъ. Но въ цитувания стихъ се подразбира, че трѣбва да расте човѣшката душа. Човѣшката душа да расте, а човѣшкиятъ духъ да достигне познанието на благодатъта. Коя благодать? — Божията. Думата „благодать“ е обширна, тя подразбира условията, въ които човѣкъ трѣбва да живѣе горѣ на Небето и долу на земята. Земята, за която често се говори въ свещеннитѣ книги, е толкова голѣма, че на нея може да живѣятъ безброи много хора. Въ Писанието тя е наречена „Обѣтована“. Вие се стремите именно къмъ тази земя, която Богъ е създалъ първоначално. Тази земя, на която вие живѣете, е толкова малка, микроскопична, че, сравнена по голѣмина, тя не съставя даже островъ, напр., като Критъ. Павелъ и Петъръ казватъ, че небесата ще се разгорятъ, и земята ще мине прѣзъ огонь. Мнозина тълкуватъ огъня като разрушителенъ елементъ; той, наистина, разрушава, но същеврѣменно и гради. Огънятъ, който е слѣзалъ отгорѣ, отъ слънцето, той е съградилъ нашата земя, той е съгредилъ вашитѣ тѣла;

*) II. Петрово послание, 3:18